

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโนนผึ้ง

เรื่อง การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโนนผึ้ง ว่าด้วยการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลโนนผึ้งโดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโนนผึ้งและนายอำเภอวารินชำราบ จึงได้ตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโนนผึ้ง เรื่อง การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนผึ้งนับตั้งแต่วันถัดจากวันปิดประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลโนนผึ้งแล้วสิบห้าวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดเกี่ยวกับเรื่องที่บังคับใช้ในพื้นที่ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครก หรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน

ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น ๆ และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตราย จากชุมชน

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“สถานประกอบการ” หมายความว่า อาคาร สถานที่ ซึ่งใช้ในการประกอบกิจการค้า การพาณิชย์ หรือกิจการอื่นใด อันมีลักษณะเป็นการหากำไร แต่ไม่รวมถึงโรงงานอุตสาหกรรม

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบล โนนผึ่ง หรือผู้ซึ่งนายองค์การบริหารส่วนตำบล โนนผิ่งมอบหมาย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ หรือพนักงานส่วนตำบล และลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้ง ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรืออาคารสถานที่ใด ๆ ต้องรักษาบริเวณอาคารสถานที่ ในความครอบครองของตน ไม่ให้มีมูลฝอย สิ่งปฏิกูล หรือมีการถ่ายเทหรือทิ้งมูลฝอย สิ่งปฏิกูลที่ขัด ต่อสุขลักษณะ

ข้อ ๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยภายในอาคารหรือสถานที่นั้นอย่างเพียงพอและถูกสุขลักษณะ ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ค่อยเขี่ย ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยนอกที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยที่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคารหรือสถานที่ใด ๆ จัดให้มีขึ้น เว้นแต่เป็นการกระทำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ หรือบุคคลที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ห้ามมิให้ผู้ใดขุดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือนำสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยไปฝังหรือถมในสถานที่ใด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๗ ที่รองรับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยต้องเป็นภาชนะปิดมิดชิด ไม้รั่ว ไม้ซึม ไม้มีกลิ่นเหม็น รั่วออกมาข้างนอก และที่รองรับมูลฝอยต้องไม้รั่วมีฝาปิดมิดชิดกันแมลงและสัตว์ได้ ตามแบบ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัด สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่ง ข้อบังคับ หรือประกาศ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเก็บ แยก ขน ทิ้ง รวบรวม และกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยของอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มีตามสภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้น ๆ

(๒) กำหนดจำนวนรูปแบบและสุขลักษณะของที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยที่เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มีตามสภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้น ๆ

(๓) กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ปฏิบัติให้ถูกต้อง ด้วยสุขลักษณะตามสภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้น ๆ

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใด ขน นำพา หรือเคลื่อนย้ายสิ่งปฏิกูลไปในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่ จะได้ใส่ในภาชนะหรือที่เก็บมิดชิดไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมีกลิ่นรั่วซึมออกมาภายนอก และต้องได้รับอนุญาต จากเจ้าพนักงานท้องถิ่นความในวรรคหนึ่งไม่ให้ใช้บังคับแก่ยานพาหนะทางบก และทางน้ำซึ่งได้จัด ห้องสุขาที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีมูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูล ในที่หรือทางสาธารณะ หรือสาธารณะอื่นใด เป็นต้นว่า ถนน ซอย ตรอก แม่น้ำ คลอง คู สระน้ำ บ่อน้ำ ฯลฯ หรือในที่ ของเอกชน เว้นแต่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขอนุญาตไว้ให้โดยเฉพาะ

ผู้ใดฝ่าฝืนความตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในบทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และในการนี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่ง ให้ผู้ฝ่าฝืนดำเนินการจัดเก็บ ขนสิ่งปฏิกูล และมูลฝอย จากสถานที่หรือบริเวณนั้น ๆ ไปทิ้งในที่ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้โดยเฉพาะก็ได้

เพื่อให้การเป็นไปโดยเรียบร้อยตามวรรคสอง หากผู้ฝ่าฝืนไม่ยอมปฏิบัติหรือไม่สามารถปฏิบัติได้ ตามคำสั่งในวรรคสอง เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจให้บุคคลอื่นเป็นผู้ดำเนินการแทนผู้ฝ่าฝืนโดยผู้ฝ่าฝืน ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการนั้น

ข้อ ๑๑ ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ทิ้งสิ่งปฏิกูลในที่รองรับมูลฝอย

ข้อ ๑๒ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย โดยวิธีการอันอาจทำให้เกิดมลภาวะเป็นพิษ เช่น ควัน กลิ่น หรือแก๊ส เป็นต้น เว้นแต่จะได้กระทำโดยวิธีการที่ถูกต้องลักษณะ หรือกระทำตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ใดค้ำย เชื้อ ขูด ขน มูลฝอยในที่รองรับมูลฝอย รถหรือเรือเก็บขนมูลฝอยหรือสถานที่เหมมูลฝอยใด ๆ เว้นแต่เป็นการกระทำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๔ ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าอาคารหรือสถานที่ใด บริเวณใดควรทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ไปทำการกำจัดให้ถูกต้องลักษณะยิ่งขึ้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะแจ้งเป็นหนังสือไปยังเจ้าของผู้ครอบครองอาคาร สถานที่หรือบริเวณนั้น ๆ ให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน หรือเมื่อได้ทำการปิดประกาศไว้ ณ ที่เปิดเผย โดยกำหนดบริเวณที่ต้องทำการขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันประกาศแล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานที่ หรือบริเวณใด ๆ จะต้องให้องค์การบริหารส่วนตำบลโนนผึ้ง หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเท่านั้น เก็บขนสิ่งปฏิกูล และมูลฝอยจากอาคารสถานที่หรือบริเวณนั้น ๆ โดยเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้นต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๕ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตพื้นที่ตำบลโนนผึ้ง ให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนผึ้ง โดยองค์การบริหารส่วนตำบลโนนผึ้งมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

(๑) การชำระค่าธรรมเนียมในการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีความประสงค์ให้องค์การบริหารส่วนตำบลโนนผึ้งจัดเก็บ ให้ชำระเป็นรายเดือน หรือรายปี หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควร

(๒) ผู้ขอรับการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยจะต้องจ่ายค่าธรรมเนียมใบคำร้องขอและเอกสารประกอบการขออนุญาต อัตราค่าบริการครั้งละ ๑๐ บาท

(๓) ผู้ยื่นคำร้องขอรับบริการจะต้องจ่ายค่ามัดจำถึงขยะหรือภาชนะรองรับขยะที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลโนนผึ้งจัดหาให้อัตราถังละ ๒๐๐ บาท

ข้อ ๑๖ การค้างชำระค่าธรรมเนียมในการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยตามกำหนดหรือระยะเวลาที่กำหนดเกินกว่าสิบห้าวัน องค์การบริหารส่วนตำบลโนนผึ้งจะงดการจัดเก็บและให้บริการ

(๑) เมื่อผู้ร้องขอบริการจัดเก็บขยะไม่ชำระค่าธรรมเนียมในการจัดเก็บขยะหรือสิ่งปฏิกูลมูลฝอย ให้องค์การบริหารส่วนตำบลโนนผึ้งหักเงินค่าบริการที่ค้างจ่ายจากเงินค่ามัดจำถึงตามจำนวนที่ได้ค้างจ่ายไว้

(๒) เมื่อผู้ร้องขอรับบริการจัดเก็บขยะหรือสิ่งปฏิกูลมูลฝอย ได้ขอยกเลิกบริการและคืนถังขยะหรือภาชนะรองรับขยะ องค์การบริหารส่วนตำบลโนนผึ้งจะต้องคืนค่ามัดจำถึงให้กับผู้ขอยกเลิกบริการ

(๓) การคืนค่ามัดจำถึงหรือภาชนะรองรับขยะ ให้พิจารณาตามความเหมาะสมสภาพการชำรุดหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะพิจารณาตามอัตราส่วนหรือชิ้นส่วนประกอบของภาชนะ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศยกเว้นการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม สำหรับการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย สำหรับอาคารบ้านเรือน สถานที่ราชการ ศาสนสถาน และสถานที่เอกชนที่ดำเนินการเพื่อสาธารณประโยชน์ ฯ เป็นต้น

ข้อ ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือ กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์เงื่อนไข และวิธีการที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

บทบัญญัติตามข้อ ๑๕ และตามวรรคหนึ่งข้อ ๑๖ มิให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินกิจการโรงงานที่มีของเสียอันตรายและผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าว แจ้งการดำเนินกิจการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

นอกจากนี้ การเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน รวมทั้งอัตราค่าธรรมเนียมในการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ ให้เป็นไปตามระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๘ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตพร้อมทั้งยื่นหลักฐานตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

คุณสมบัติของผู้ขออนุญาตดำเนินกิจการตามวรรคหนึ่ง ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๙ ใบอนุญาตมี ๒ ประเภท ดังนี้

(๑) ใบอนุญาตทำการ เก็บ ขน สิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ

(๒) ใบอนุญาตรับทำการกำจัดสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ

ข้อ ๒๐ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับคำขอใบอนุญาต ให้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ หากปรากฏว่าผู้ขออนุญาตปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้แล้ว และเป็นกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควร ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาตตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นตั้งกำหนด

ถ้าปรากฏคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องและความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๑ ในการออกใบอนุญาตเจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะไว้ในใบอนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไป นอกจากนี้บัญญัติไว้ในข้อบัญญัตินี้ก็ได้อีก

ข้อ ๒๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้มารับใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะถือว่าสละสิทธิ์

หากผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะทำการแก้ไขรายการในใบอนุญาต ให้แจ้งและยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนผึ้งกำหนดโดยเร็ว

ข้อ ๒๓ ในการให้บริการตามใบอนุญาตผู้รับใบอนุญาตต้องทำสัญญาเป็นหนังสือสัญญากับผู้รับบริการทุกราย โดยสัญญาดังกล่าวอย่างน้อยต้องระบุถึงอัตราค่าบริการ ระยะเวลาในการให้บริการ และความรับผิดชอบกรณีผิดสัญญา โดยต้องร่างสัญญาให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบก่อนภายในกำหนดสามสิบวันก่อนวันเริ่มดำเนินการให้บริการ

ทั้งนี้ อัตราค่าบริการต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าบริการท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๒๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) รักษาคุณสมบัติตามเงื่อนไขหรือข้อกำหนดที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๗ ตลอดเวลาที่ยังดำเนินการตามใบอนุญาต

(๒) ปฏิบัติตามรายละเอียดที่ได้ยื่นไว้ตามใบอนุญาต

(๓) ปฏิบัติการอื่นใดอันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ ความปลอดภัย และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนผึ้ง และพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๕ เมื่อผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้

ข้อ ๒๖ ใบอนุญาตมีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้บังคับได้เพียงในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนผึ้งเท่านั้น

หากใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแจ้งแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยเร็ว

ข้อ ๒๗ กรณีใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีสูญหายหรือถูกทำลาย

(๒) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดบกพร่องในสาระสำคัญ

ข้อ ๒๘ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไปให้ยื่นคำขอลีกดำเนินการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยเร็ว

ข้อ ๒๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้โดยง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดระยะเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๓๐ กรณีปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามข้อบัญญัตินี้หรือตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักการใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่คราวหนึ่งต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตและการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น

ข้อ ๓๒ การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการหรือผู้ใดทราบ ในกรณีที่ไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือให้ส่งหนังสือการแจ้งหรือคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้ที่ต้องรับหนังสือและให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบหนังสือดังกล่าวแล้ว ตั้งแต่วันที่หนังสือไปถึงหรือวันปิดหนังสือ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีคำสั่งในเรื่องเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตหรือการไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต หรือสั่งพักใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาตหรือคำสั่งอื่น ๆ ตามที่บัญญัติไว้ในข้อบัญญัตินี้ ถ้าผู้ที่ได้รับคำสั่งดังกล่าวไม่พอใจให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งนั้น

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับ

การพิจารณาอุทธรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับรายงาน ในกรณีมีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าวได้ ให้ขยายระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันแต่ต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว

เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งเป็นอย่างใดแล้ว หากผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนให้ยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือพร้อมด้วยเหตุผลไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดต่อไป คำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด

ข้อ ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๕ กิจการที่กระทำก่อนข้อบัญญัตินี้บังคับใช้ หรืออยู่ระหว่างการดำเนินการ ให้ใช้ข้อบัญญัติตำบล เรื่อง ข้อบัญญัติการกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ มีผลบังคับใช้ไปก่อน

ข้อ ๓๖ ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลโนนผึ้งเป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ธนวัฒน์ ไทศาลเจริญโชติ

นายกองค้การบริหารส่วนตำบลโนนผึ้ง

ลำดับ	รายการ	ค่าธรรมเนียม (บาท)	หมายเหตุ
	<p>๑.๓ ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน/ปี สำหรับโรงงานอุตสาหกรรม ตลาด หรือสถานประกอบการที่มีมูลฝอยมาก</p> <ul style="list-style-type: none"> - วันหนึ่งไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร เหม่าจ่ายเดือนละ/ปีละ ๑,๐๐๐/๑๒,๐๐๐ - วันหนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร เหม่าจ่ายเดือนละ/ปีละ ๑,๕๐๐/๑๘,๐๐๐ - วันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขน ส่วนที่เกินทุก ๆ ลูกบาศก์เมตรหรือเศษของลูกบาศก์เมตร เหม่าจ่ายอีกเดือนละ/ปีละ ๒,๕๐๐/๓๐,๐๐๐ <p>๑.๔ ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน/ปี สำหรับโรงงานอุตสาหกรรม หรือสถานประกอบการที่มีขนาดเล็ก (นอกจากกิจการตามข้อ ๑.๑ - ๑.๓)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขนาดไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร เหม่าจ่ายเดือนละ/ปีละ ๕๐๐/๖,๐๐๐ - ขนาดเกิน ๑๐๑ - ๒๐๐ ตารางเมตร เหม่าจ่ายเดือนละ ๑,๐๐๐/๑๒,๐๐๐ <p>๑.๕ ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือนสำหรับหอพัก หรือกิจการอื่นใน ทำนองเดียวกันมีห้องพักไม่เกิน ๑๐ ห้อง เหม่าจ่ายเดือนละ/ปีละ ๑๐๐/๑,๒๐๐</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีห้องพักตั้งแต่ ๑๑ - ๒๐ ห้อง เหม่าจ่ายเดือนละ/ปีละ ๓๕๐/๔,๒๐๐ - มีห้องพักตั้งแต่ ๒๑ - ๓๐ ห้อง เหม่าจ่ายเดือนละ/ปีละ ๕๐๐/๖,๐๐๐ - มีห้องพักตั้งแต่ ๓๑ - ๕๐ ห้อง เหม่าจ่ายเดือนละ/ปีละ ๗๐๐/๘,๔๐๐ - มีห้องพักตั้งแต่ ๕๑ - ๘๐ ห้อง เหม่าจ่ายเดือนละ/ปีละ ๘๐๐/๙,๖๐๐ - มีห้องพักตั้งแต่ ๘๑ - ๑๐๐ ห้อง เหม่าจ่ายเดือนละ/ปีละ ๑,๐๐๐/๑๒,๐๐๐ - มีห้องพักตั้งแต่ ๑๐๑ ห้องขึ้นไป เหม่าจ่ายเดือนละ/ปีละ ๒,๐๐๐/๒๔,๐๐๐ <p>๑.๖ ค่าเก็บและขนมูลฝอยเป็นครั้งคราว</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ ๑๕๐ - ครั้งหนึ่ง ๆ เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขน ส่วนที่เกินทุก ๆ ลูกบาศก์เมตรหรือเศษของลูกบาศก์เมตร ครั้งละ ๒๐๐ <p>๑.๗ ค่าเก็บและขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่ง ๆ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เศษของลูกบาศก์เมตรหรือลูกบาศก์เมตรแรก และลูกบาศก์เมตร ต่อ ๆ ไป ลูกบาศก์เมตรละ ๑๕๐ - เศษไม่ถึงครึ่งของลูกบาศก์เมตรต่อไป เศษลูกบาศก์เมตรละ ๒๕๐ - เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร 		
๒.	<p>อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตตามข้อ ๑๘</p> <p>๒.๑ ใบอนุญาต ใบอนุญาตทำการ เก็บ ขน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ตามข้อ ๑๘ (๑) ฉบับละ ๕,๐๐๐</p> <p>๒.๒ ใบอนุญาตรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือ โดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ข้อ ๑๘ (๒) ฉบับละ ๕,๐๐๐</p>		